

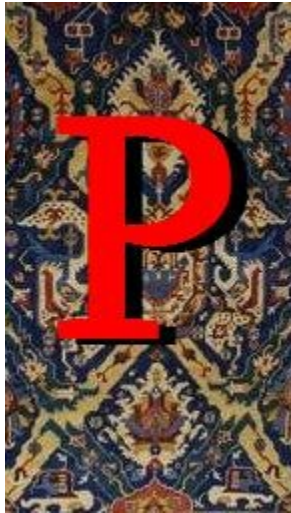
EDYKT
SPISANY NA ROZKAZ MIŁOŚCIWIE PANUJĄCEGO
CESARZA

Akmeda Gotfryda IV el Suf el Visel

w Pałacu Cesarskim w Cyncie, dnia 14 lipca 1398 r.

Lex est, quod notamus

Ad maiorem Dei gloriam

unkt 8. Edyktu cesarza Salima Rogera IV el Suf de Eghezee z dnia 11 czerwca 1244 r. stanowi co następuje:

Wicekrólem może być wyłącznie syn panującego Cesarza, brat lub inny najbliższy krewny z rodu El Suf De Visel, wyznaczony przez Cesarza osobiście i na drodze wydania edyktu Cesarskiego.

Szanując prawo ustanowione przez naszych wielkich przodków, mając na uwadze jego stanowienie jak również dobro cesarstwa chcemy, aby wszyscy dobrze zrozumieli, iż napisanie, iż inny najbliższy krewny, który może być wicekrólem odnosi się nie tylko do krewnych mężów ale i do krewnych niewiast a spośród nich najbliższą jest matka cesarza, żona, a potem córka, siostra itd. A zatem wicekrólem może być ustanowiona niewiasta z rodu cesarskiego, jeśli cesarzowi tak się będzie podobało.

2. Jeśli gdzie mowa jest o grzywnach wymierzonych wartością konia rycerskiego, z uwagi na różnice w tych wartościach i nieporozumienia, a to ze względu na miasto i rynek, a to ze względu na jakość konia, wiek i rasę, chcemy aby zamiast „wartość sześciu koni rycerskich” było stanowione „wartość 12 złotych dukatów cesarskich”.

3. O służbie w wojsku innowierców.

Chcemy, aby żołnierze i rycerze innej wiary, niechrześcijanie, mogli służyć cesarstwu na równi z rycerzami chrześcijańskimi. Będą oni musieli złożyć przysięgę wierności cesarzowi i jego rodzinie, wedle swej wiary i obyczaju. Będą ich obowiązywać też same prawa i obowiązki, komendę będą mieli swoją i podlegać będą marszałkom.

Mogą oni modlić się wedle swojej wiary i zwyczajów co mają zapewnione i nikt nie może im tego zabronić. Chrześcijanie winni są szacunek dla nich takież jaki sami do

siebie mają a niechrześcijanie mają odpłacać się im tym samym. Tak iż nie życzymy sobie, aby na tym powstawały jakiegokolwiek spory i nieporozumienia.

4. O sądach wojskowych.

Chcemy, aby spory powstałe w obozach wojskowych, między żołnierzami i między rycerzami znajdującymi się pod komendami seniorów i bajlifów wojskowych rozstrzygali ich seniorowie i bajlifowie a jeśli kto uzna, że wyrok niesprawiedliwy otrzymał, tedy jego skargę będą rozstrzygały nie sądy miejskie ale sądy wojskowe. Taki sąd ma się składać z najwyższych seniorów w liczbie czterech z danego pułku a przewodniczyć ma przedstawiciel cesarza, który okaże się specjalnym listem opieczętowanym. On też zatwierdzi skład sądu i głos będzie miał decydujący. Może też odwołać się do cesarza nie wydając wyroku, jeśli będzie uważał iż jest taka potrzeba.

5. Punkt 35. Edyktu cesarza Salima Rogera IV el Suf de Eghezee z dnia 11 czerwca 1244 r. stanowi co następuje:

Non occides.

Gdy udowodni się morderstwo męża, niewiasty czy dziecka wtedy skazuje się sprawcę na co najmniej 15 lat więzienia. Może być skazany na więcej, nawet do końca dni swoich. Jeśli sprawcą jest rycerz, może karę odsłużyć w pułku pustynnym. Przez ten czas przysługuje mu strawa ale nie ma prawa do spożywania posiłku wspólnie z prawymi rycerzami, ma obowiązek spowiadania się nie rzadziej niż raz w tygodniu, nie ma prawa do żołądka a zbroję i broń ma mieć własną. Jeśli jest to rycerz zakonny traci w tym czasie swój płaszcz. Jeśli skazany zbiegnie z więzienia lub z pułku pustynnego, zostanie zabity przez ścięcie. Gdy dwóch, trzech, czterech albo więcej byłoby oskarżonych o morderstwo, to wszyscy będą karani, jednakże ustanawiamy, aby tylko jeden był o morderstwo oskarżony i ukarany, pomocnicy jego mogą się z zarzutu morderstwa i zadania ran oczyścić przez dobrych świadków. Jeśli im oczyszczenie się nie uda, wtedy także mają być ukarani za morderstwo. Jeśli kto podżegał do morderstwa i przez to się ono dokonało i zostało to dowiedzione, odpowiada przed sądem także samo jakoby to on sam zamordował.

A ja powiadam, że jeśli złoczyńcą jest i zamordował z chęci zysku lub dla zabawy okrutnej, albo jeszcze przed zabiciem torturował, albo mordował zgoła bez powodu, powinien być na śmierć skazany. Co pod rozważenie wszystkich sędziów daję aby ci pamiętali o tym przy wydawaniu wyroków. Skazany ma prawo do spowiedzi przed tem, zanim go kat głowy pozbawi.

6. Punkt 47 Edyktu cesarza Salima Rogera IV el Suf de Eghezee z dnia 11 czerwca 1244 r. stanowi co następuje:

Jeśli ktokolwiek podpali i zniszczy w ten sposób budynek, las, albo hałdę zboża trzymaną w pobliżu domu, niechaj będzie związany, wychłostany i zabity przez spalenie na stosie pod warunkiem, że uczynił ów czyn karalny z rozmyślną złośliwością, ale jeśli dowiedzie, że stało się to przypadkiem, lub przez niedbalstwo, zobowiązany jest do naprawienia szkody, zaś, gdyby był na to zbyt biedny, otrzyma stosowną, lżejszą karę.

Chcemy, aby toż samo dotyczyło tego, kto zatruje lub w inny sposób uczyni niezdatną do użytku wodę, która służyć miała do picia bądź nawadniania, lub też zniszczy urządzenie wodne lub studnie, z której czerpano wodę.